

Nr 51

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner med förslag till förordning om bostadssparande.

I de inom riksdagen väckta, till bevillningsutskottet hänvisade likalydande motionerna I: 147 av herr *Ewerlöf* m. fl. och II: 178 av herr *Hjalmarson* m. fl. har hemställts, »att riksdagen måtte antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning om bostadssparande.

Häri genom förordnas som följer.

1 §.

Den som under ett eller flera av åren 1956—1961 insätter medel i bank eller annan penninginrättning å särskilt konto för bostadsanskaffning (bostadskonto) må åtnjuta uppskov med taxering till kommunal och statlig inkomstskatt för vad sålunda insatts efter vad nedan sägs.

2 §.

Uppskov enligt 1 § må äga rum för ett belopp av tillhoppa högst 4 000 kronor under nämnda period, dock att för äkta makar beloppet må utgöra sammanlagt 8 000 kronor.

3 §.

Å bostadskonto insatta medel skola vara avsedda för förvärv av eget hem eller för gäldande av insats i bostadsrättsförening.

4 §.

Belopp, för vilket uppskov med taxeringen erhållits, skall upptagas som intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet för det beskattningsår, då uttag från bostadskonto sker, såvida icke de uttagna medlen under beskattningsåret använts för ändamål som i 3 § sagts, i vilket fall skattebefrielse skall äga rum.

Å bostadskonto insatta medel, som icke uttagits före utgången av år 1966, skola upptagas till beskattning vid 1967 års taxering.

5 §.

Bank eller annan penninginrättning, som mottagit insättning på bostadskonto, har att varje år före den 1 februari underrätta taxeringsnämnd i vederbörandes hemortskommun om sammanlagda beloppet av under näst-föregående kalenderår verkställd insättning å bostadskonto eller utbetalning från sådant konto.

6 §.

Kungl. Maj:t äger meddela de närmare föreskrifter, som erfordras för tillämpning av denna förordning.

Denna förordning träder i kraft dagen efter det den utkommit av trycket i Svensk författningssamling.»

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framförda yrkandet, får utskottet hänvisa till motionen II: 178.

Vid 1954 års riksdag framfördes i de likalydande motionerna I: 388 av herr Ewerlöf m. fl. och II: 494 av herr Hjalmarson m. fl. motsvarande yrkande som i de nu förevarande motionerna. Motionerna behandlades av samma års bevillningsutskott i dess vid riksdagens höstsession avgivna betänkande nr 63. På utskottets hemställan lämnades motionerna av riksdagen utan åtgärd.

I proposition nr 193 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen antaga ett förslag till *förordning om premiering av frivilligt sparande under åren 1955 och 1956*. I propositionen föreslås viss statlig premiering av frivilligt banksparande under åren 1955 och 1956. För sparbelopp, för varje år högst 1 000 kronor, som under nämnda år insättes på särskilt upplagt bankkonto och som inestår intill utgången av år 1960, skall utgå sparprenie med i fråga om 1955 års sparande 20 och i fråga om 1956 års sparande 15 procent av sparbeloppet. Som villkor gäller, att spararen under sparåret skall ha ökat sina sammanlagda banktillgodohavanden minst med sparbeloppet. Premien skall vara skattefri. Den skall preliminärt gottskrivas på kontot vid insättningen men skall icke få lyftas förrän år 1961, då statsverket skall utanordna premiebeloppet till banken. Viss kontroll skall ankomma på taxeringsnämnderna. Propositionen har hänvisats till behandling av bankoutskottet, som i sitt den 12 maj 1955 avgivna utlåtande nr 32 med vissa ändringar tillstyrkt det i propositionen framlagda författningsförslaget.

Utskottet. I föreliggande motionsförslag till förordning om bostadssparande förordas skattefrihet i viss utsträckning för medel, som skattskyldig använt för att tillgodose sitt behov av bostad. Enligt förslaget skall skattskyldig åtnjuta uppskov med taxeringen till kommunal och statlig inkomstskatt för medel, som under åren 1956—1961 insatts å särskilt bostadskonto i bank eller annan penninginrättning, till belopp av sammanlagt högst 4 000 kronor eller, såvitt avser äkta makar, högst 8 000 kronor. I den mån medlen tages i anspråk för förvärv av eget hem eller för gäldande av insats i bostadsrättsförening skall skattebefrielse äga rum. Därest medlen uttages för annat ändamål skall beskattning ske. Likaså skall kontomedel, som icke

uttagits före utgången av år 1966, upptagas till beskattning. Som motive-ring för den ifrågasatta lagstiftningsåtgärden har bl. a. åberopats, att en av förutsättningarna för ett tillräckligt bostadsbyggande utan inskränkningar på andra lika viktiga investeringsområden vore att sparandet och särskilt sparandet för bostadsändamål kraftigt förstärktes. Ett sådant ökat sparande kunde enligt motionärernas mening åstadkommas genom att man medelst skattelättnader sökte stimulera ett målsparande för bostadsändamål.

Utskottet kan i och för sig ansluta sig till den i föreliggande motioner framförda meningen att ett uppmuntrande av det enskilda sparandet är önskvärt. Såsom av den tidigare lämnade redogörelsen framgår har i den till bankoutskottet hänvisade propositionen nr 193 framlagts förslag om viss statlig premiering av frivilligt sparande. Förslaget har med vissa ändringar tillstyrkts av bankoutskottet i dess den 12 maj avgivna utlåtande nr 32. Att på sätt föreslås i förevarande motioner införa ytterligare en sparform speciellt avsedd för att genom skatteeftergifter stimulera det målsparande varom här är fråga är utskottet nu icke berett att tillstyrka. Utskottet anser sig böra tillägga, att ett genomförande av det förenämnda propositionsförslaget om sparpremiering torde komma att skapa ökade förutsättningar för ett sparande för i motionerna avsedda ändamål. Med det nu anförda avstyrker utskottet de likalydande motionerna I: 147 och II: 178.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att de likalydande motionerna I: 147 av herr Ewerlöf m. fl.
och II: 178 av herr Hjalmarson m. fl. med förslag till för-
ordning om bostadssparande icke måtte föranleda någon
riksdagens åtgärd.

Stockholm den 17 maj 1955

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Spetz, Eriksson, Söderquist, Velander, Niklasson*, Snygg*, Bengtson och Falk; samt

från a n d r a kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Or-gård, Hagberg i Malmö, Sjölin, Wiklund*, Christenson i Malmö*, Jansson i Aspeboda*, Asp och Andersson i Essvik*.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservation

av herrar *Velander* och *Hagberg* i Malmö, vilka i anslutning till innehållet i de likalydande motionerna I: 147 av herr *Ewerlöf* m. fl. och II: 178 av herr *Hjalmarson* m. fl. ansett, att utskottet bort hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till sagda motioner, antaga det däri framlagda förslaget till förordning om bostadssparande.

Särskilt yttrande

av herrar *Spetz*, *Söderquist*, *Kristensson* i Osby, *Sjölin* och *Christenson* i Malmö, vilka anfört följande:

»Vi har för vår del icke kunnat tillstyrka det i förevarande motioner framlagda lagförslaget, som enligt vår uppfattning i väsentliga delar är olämpligt utformat. Vi vill i detta sammanhang erinra om de från vårt håll vid riksdagens början väckta motionerna I: 361 och II: 435, i vilka utredning begärts om möjligheterna att på olika sätt främja det enskilda sparandet. I dessa motioner, vilkas behandling uppskjutits till höstriksdagen, har olika sparfrämjande åtgärder skisserats, bl. a. åtgärder för att främja målsparende för bostadsändamål. Vi utgår från att en utredning i detta syfte, vilken vi alltså förordar, skall komma till stånd.»